

plejersken var da Inspektøren, Forvalteren og Mejeribestyreren tilstede. Desuden Arkitekt Schmidt, naar han kom herud fra Randers for at konferere med ham om Ejendommens Istandsættelse. Om Aftenen sad Frøken Hecht gerne inde i hans Stue og læste højt for ham, da hans Syn var svækket, saa han ikke godt taalte at arbejde ved kunstigt Lys. Undertiden spillede de et Parti *Besigue*, eller hun hjalp ham med at ordne Gaardens Arkiv.

Den unge, 23-aarige Brunette, der var kommen i hans Hus ved en Fejltagelse, havde efterhaanden gjort sig mere uundværlig her, end han rigtig var glad ved. Hun var det fordringsløseste lille Menneske, han havde kendt, og han havde med Bekymring tænkt paa, hvordan det skulde gaa ham, naar hun engang rejste.

Men nu var altsaa gamle Barbara fundet!

Efter Frokosten gik han ned i Parken, hvor han i denne Tid regelmæssigt tilbragte et Par Middagstimer i et Telt, der var rejst paa et lunt og solbeskinnet Sted og indeholdt et helt lille Værelse med Bord og Kurvestole.

Foran laa en stor Græsplæne. Gennem en bred Ud-hugning paa den anden Side var der Udsigt over Engene til de skovbevoksede Højder bag den modsatte Bred af Fjorden. Afstanden var godt en halv Snes Kilometer; men man kunde tydeligt se Støvringgaards røde Mure foran Skoven og i klart Vejr tælle Vinduerne.

I hans Barndom havde denne umaadelige Engflade været et ubeboet Land, et steppeagtigt Øde. Nu var der